

Vogeltrip Portugal van 08 t/m 15 April '13

Maandag 08-04

Deze reis begint weer erg vroeg. Om 3.45h gaat m'n wekker af en samen met Jacob die deze trip m'n vogelmaatje is, wachten we op Sjaak die ons zal wegbrengen naar Schiphol. Jacob werd de avond ervoor al bij mij afgezet zodat we maar één enkel iemand hoeven lastig te vallen om ons weg te brengen. Sjaak was keurig op tijd en na een goed half uur stonden we nog wat slaperig op de luchthaven. Daarna inchecken, veiligheidscontrole, koffie en wachten. Rond 7.15h stegen we op en na goed 3 uur stonden we op portugese bodem. Omdat Portugal west-europese tijd heeft liepen we een uur in zodat het er pas 9.15h plaatselijke tijd was. Onze koffers rolden als eerste van de band en wat later zaten we in een busje dat ons naar Monte Gordo, een vakantiedorpje vlak bij de spaanse grens, bracht. We bleken er een alleraardigst hotel te hebben met 2 balkons en ruime kamers. Daar kwamen we trouwens pas later achter want onze kamers waren nog niet klaar en daarom benutten we die tijd om alvast een auto te huren. Voor 176 eurootjes mogen we een week lang in een splinternieuwe Chevrolet Spark rondrijden. Er stond nog maar 1200 km op de teller. Het vogelen begon natuurlijk al vanaf het moment dat we portugese bodem betraden en dus konden we al wat makkelijke soortjes inschrijven: Huis- en Boerenzwaluw, Ooievaar, Zwarte Kraai, Europese Kanarie, Gierzwaluw, Kleine Mantelmeeuw, Huismus, Groenling, Merel en Turkse Tortel. Nadat we onze kamers in bezit konden nemen hebben we de koffers gestald en zijn vervolgens naar een natuurgebied in de buurt van Villa Real de San Antonio gereden. Genoemd plaatsje ligt aan de monding van de Guadiana rivier die de grens vormt met Spanje. Het natuurgebied bestaat uit zoutpannen en een brede slenk die door het gebied meandert. Er is ook een hoger gedeelte waar uit boerderijen en boomgaarden liggen. Door de

voorafgaande natte tijd en het zonnige weer op dit moment was er een explosie van bloemen. Al met al een heel afwisselende biotoop en dat vertaalt zich in veel verschillende vogels. Kuifkoekoek, Rode Patrijs en steltlopers komen hier vlak bij elkaar voor. Tijdens een wandeling in het gebied zagen we: Kokmeeuwen, Grauwe Gorzen, Kuif- en Veldleeuwerik, overal dzippende Graszangers, Witgat, Fuut, Krak-, Berg- en Wilde Eend, Steltkluut, Roodborsttapuiten, 3 Rode Patrijzen, ♂ en ♀ Bruine Kiek, Geelpootmeeuwen, Drieteenstrandlopers, in totaal ca 100 Flamingo's, 4 Groenpootruiters, Witte

Kwikken, 1 ♀ Blauwe Kiek, Aalscholvers, een overvliegende Vorkstaartplevier, 13 Steenlopers, Kleine en Strandplevieren, 5 Koereigers tussen een kudde Schapen, flink wat Ooievaars, 1 Zwartkopmeeuw, 50 Kanoeten en eenzelfde aantal Bontjes, 2 Hoppen en een prachtige ♂ Grauwe Kiek die zo dichtbij jaagde dat de zwarte vleugelstrepen fraai te zien waren. Op zeker moment viel ons een kleine meeuw op die een spoor van een zwarte W op z'n bovendelen liet zien, erg licht oogde en een afwijkende roep had. Hij werd door Kokmeeuwen een beetje gepest en hij was ongeveer even groot als deze pestkoppen maar had een smalle zwarte staarteindband en een donkere snavel. Duidelijk een 2^e kj Drieteenmeeuw. Rond 16.30h hadden we het daar wel zo'n beetje gezien en nadat ik nog een Grauwe

Gors met een beste wurm in z'n snavel had gefotografeerd zijn we teruggereden naar ons appartement ook al omdat we nog wat inkopen moesten doen voor het ontbijt daags erna en voor de borrel van deze dag. Na enig zoeken vonden we een soort hollands kruidenierswinkeltje wat idd gerund werd door een nederlandse schone en waar we min of meer vonden wat we zochten. Daarna borrelen, verslagje schrijven en plannen maken voor de volgende dag. Vanaf ons balkon konden we nog enkele pietjes bijschrijven te weten: Blauwe Ekster, Houtduif en Gaai. Toen zaten we op 49 soorten maar we hadden ons vastgelegd op 50 soorten voor het eten en dat werd een Zwarte Spreeuw. Gegeten hebben we daarna

in een indiaas restaurantje. We namen kip- en lamscurry waarbij de ober vroeg of het "hot" moest zijn. Hij nam onze bevestiging erg serieus want de vlammen sloegen ons uit maar wat was het lekker. Een echte ontdekking/aanrader. En daarna lekker slapen.

Dinsdag 09-04

Om 7.00h stonden we al weer naast ons bed en na het ontbijt zijn we gaan kijken bij een riviertje in Cabanas, een oord waar ik enkele jaren eerder met Kees heb gebivakkeerd. Het was er erg druk met Kokkelvangers en die onrust had tot gevolg dat er maar weinig vogels te zien waren. We moesten het doen met Kleine Zilvers, Hop, Putters en Kleine Zwartkoppen. Ik hoorde een Geelgors zingen maar volgens de ANWB gids komt dat beestje niet voor in het uiterste zuiden van Portugal dus hadden we een zwerver te pakken. We zijn toen door wat weites gaan struinen waar we weer leuke vogels zagen. Jacob ontdekte een Steenuiltje in een Olijfboom en wat later begon een 2^e exemplaar te roepen. Verder hier 2 Koereigers en 2 Hoppen overvliegend, 1 Roodkopklauwier, Bijeneters, Ekster, Eurokanarie, 4 St Helenafazantjes, 1 ♂ Zwartkop en 1 overvliegende ♂ Havik. Daarna zijn we op zoek gegaan naar een ruïne van een fort waar Kees en ik al eens eerder waren geweest. De aanduiding van het fort genaamd "Forte da Rado" was echter van de bewegwijzering verdwenen dus we zochten er tevergeefs naar. We zijn toen maar bij een riviertje gaan kijken en hadden daar 2 Holenduiven, 4 Wilde Eenden, 4 Steenlopers, 12 Bijeneters en 1 Waterhoentje. In het riet schetterde een Cetti's Zanger. Vervolgens zijn we in de richting van Castro Marim gereden. Dit is een stadje wat gedomineerd wordt door een massief fort. Er vlakbij ligt een groot natuurgebied wat doorloopt tot aan de grensrivier en wat bestaat uit plassen, kwelderachtige vegetatie en wat verwaarloosde zoutpannen. Ook hier weer kans op een grote verscheidenheid aan vogels door de gevarieerde biotopen. In een wetlandje langs de weg zagen we tussen het vee 5 Koereigers, Eksters, onze eerste Zuidelijke Klapekster, Koekoek, ca 25 Kluten, 1 Blauwe Reiger en we hoorden een Zilverplevier. In een boomgaard zaten 4 Blauwe Eksters met elkaar te donderjagen en lopend door een sinaasappelbomen-aanplant stootten we 1 Rode Patrijs en 4 Grielen op. Deze laatsten gingen met veel misbaar op de wieden. In een lager gelegen deel zagen we Zilverplevieren, 9 Lepeelaars, Kanoeten, Drieteentjes en de onvermijdelijke Steltkluten. Midden in het gebied ligt een heuvel met daarop een niks voorstellend bezoekerscentrum maar vanaf de heuvel heb je wel een fraai overzicht. Op de helling vloog een Kuifkoekoek af en toe een rondje. Hij wilde ook wel even voor me poseren. Later kon ik een wat ouder Duits vogelaarsechtpaar zielsgelukkig maken met een tip over genoemde Kuifkoekoek want ik begreep dat deze vogel al heel lang op hun verlanglijstje stond. Wat later hingen er zelfs 2 exemplaren rond. In plasjes aan de voet van de heuvel zwommen Dodaarzen, 9 Tafeleenden, Meerkoeten, 18 Kluten, Kroon- en Krakeenden. Jacob zag 2 Geoorde Futen in het riet verdwijnen en verder hingen er wat Tureluurs en Zwarte Ruiters rond. Het klapstuk echter was een ♂ Ijseend die in overgangskleed van winter naar zomer was. Later hoorden we dat hij daar al een poosje zat. Rond het bezoekerscentrum vlogen ook 2 Roodstuitzwaluwen rond. In de zoutpannen veel Kanoeten, Drieteentjes, Kleine, Strand- en Zilverplevieren, Kluten en Steltkluten en Bonte Strandlopers. We hoorden een Wulp en overal zingen Kleine Zwartkoppen, Grauwe Gorzen, Roodborsttapuiten en Kuif- en Veldleeuweriken. Op een schoorsteen van een eenzaam gelegen huis zaten Zwarte Spreeuwen. In de kwelderachtige vegetatie vlak bij de rivier broedde waarschijnlijk een paartje Bruine Kiek. We zagen ze veelvuldig op een bepaalde plek rondhangen. Later terugrijdend naar Castro Marim zagen we 2 Zuidelijke Klapeksters en op een dam 12 Lepelaars. Vlak langs de weg zagen we in enkele ondiepe plasjes een enorme verzameling klein grut. Even stoppen dus en daarna konden we genieten van grote aantallen Krombek-, Bonte-, Drieteen- en Kleine Strandlopers, Strand- en Kleine

lijstje stond. Wat later hingen er zelfs 2 exemplaren rond. In plasjes aan de voet van de heuvel zwommen Dodaarzen, 9 Tafeleenden, Meerkoeten, 18 Kluten, Kroon- en Krakeenden. Jacob zag 2 Geoorde Futen in het riet verdwijnen en verder hingen er wat Tureluurs en Zwarte Ruiters rond. Het klapstuk echter was een ♂ Ijseend die in overgangskleed van winter naar zomer was. Later hoorden we dat hij daar al een poosje zat. Rond het bezoekerscentrum vlogen ook 2 Roodstuitzwaluwen rond. In de zoutpannen veel Kanoeten, Drieteentjes, Kleine, Strand- en Zilverplevieren, Kluten en Steltkluten en Bonte Strandlopers. We hoorden een Wulp en overal zingen Kleine Zwartkoppen, Grauwe Gorzen, Roodborsttapuiten en Kuif- en Veldleeuweriken. Op een schoorsteen van een eenzaam gelegen huis zaten Zwarte Spreeuwen. In de kwelderachtige vegetatie vlak bij de rivier broedde waarschijnlijk een paartje Bruine Kiek. We zagen ze veelvuldig op een bepaalde plek rondhangen. Later terugrijdend naar Castro Marim zagen we 2 Zuidelijke Klapeksters en op een dam 12 Lepelaars. Vlak langs de weg zagen we in enkele ondiepe plasjes een enorme verzameling klein grut. Even stoppen dus en daarna konden we genieten van grote aantallen Krombek-, Bonte-, Drieteen- en Kleine Strandlopers, Strand- en Kleine

plevieren en daartussendoor overal Steltkluten. Het licht was jammer genoeg slecht dus een fatsoenlijke foto zat er helaas niet in. Daarna door naar ons hotel want we moesten nog wat boodschapjes doen. Later bleek dat we ons een beetje vergist hadden met het bier want we hadden per abuis een ½ % alcohol versie ingeslagen. Dat was even schrikken. Voor het eten zijn we eerst nog naar een plek gelopen waar nog Kameleons voorkwamen maar wat we ook zochten, geen spoor van die beestjes. Wat we er wel hadden waren 3! Kuifkoekoeken die in duinbosjes weer erg luidruchtig naar elkaar riepen. Waarschijnlijk zijn ze zo talrijk omdat de Blauwe Ekster als waardvogel het ook zo goed doet. Je komt ze werkelijk overal tegen. Na onze vergeefse zoekactie was het tijd voor de borrel en daarna voor de warme hap. Dit keer werd dat een uitstekende pizza, weggespoeld met een glaasje wijn. Voor het geld hoef je het hier niet te laten want de prijzen zijn behoorlijk aan de lage kant. De teller tenslotte staat na 2 dagen op 85 soorten.

Woensdag 10-04

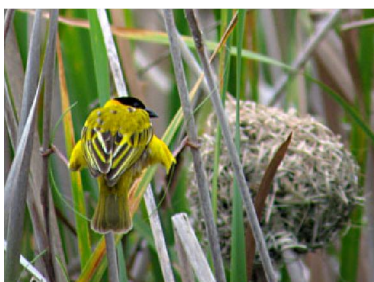
Om 7.00h waren we al weer present en even na achten waren we op weg naar een natuurgebied vlak bij het vliegveld van Faro. Onderweg even gestopt bij een punt met uitzicht op zee en daar zagen we 2 Jan van Genten en hoorden we Hoppen roepen en Nachtegalen zingen. Vervolgens hebben we een

tussenstop gemaakt voor een bezoek aan een natuurgebiedje in Olhao. Het ligt aan zee en bestaat uit een bosgeedeelte en een natter gebied. We hoorden er Boomkruipers en zagen 2 parende Hoppen. Die maakten er redelijk werk van en hun kuiven gaven aan dat ze er lol in hadden. Op het wad 2 Regenwulpen, Ooievaars, Lepelaars, Kleine Zilvers, Groenpoten en Zilverplevieren. In een plasje zaten wat Dodaarzen en veel Schildpadden en in een Denneboom zat een Kleine Zilverreiger wat een leuk contrast opleverde. We hebben daarna ook hier

weer gezocht naar Kameleons maar ook dit keer leverde dat niks op dus op naar een gebied bij Faro, Ludo geheten. Het bleek er erg stil en leeg en ook nog eens deels verboden gebied. Er zaten wat Kroon- en Krakeenden, Futen en Alies en opspringende Forellen. In een bos hoorden we een Koolmees en op de valreep hadden we nog een lachende Groene Specht. We zijn vervolgens met een grote omweg naar Almancil gereden en toen was het nog een hele toer om het natuurgebied van Quinta do Lago te vinden. Uiteindelijk lukte dat en we werden vorsteljk beloond voor onze inspanningen. Vanuit een hoge vogelhut hadden we een riant uitzicht op een grote plas

omzoomd door riet waar Purperkoeten zich aan tegoed deden. In dit gebiedje komen ook geïntroduceerde Zwartkopwevers voor en deze keer kon ik er eentje vastleggen terwijl hij aan zijn nest bouwde. De Krakeenden die je

hier ziet zijn bijna allemaal een tikkeltje gevlekt. Verder zagen we Tafel- en Krooneenden, Futen, Meerkoeten, Waterhoentjes, Dodaarzen, Slobeenden en ettelijke Woudaapjes die rusteloos rondvlogen maar gelukkig ook af en toe voor me poseerden. En dan te bedenken dat dit prachtige pareltje midden in een uitgestrekt golfgebied ligt. De Purperkoeten scharrelen ook rustig rond op de zoveelste hole en gaan alleen even het water in als golfers tijdelijk hun grasveldje inpikken. We hebben hier na al het verkeerderij een geweldige middag beleefd. Via de tolgeweg zijn we weer huiswaarts getogen en goed 18.00h waren we weer op het honk. Even scheren en douchen, verslagje bijwerken en borrelen. Vandaag gaan we eten in een hollands tentje waar het Woensdag nasidag is. Ik ben benieuwd. De teller staat inmiddels op 97 soorten en dat stemt tot tevredenheid.

Donderdag 11-04

Vandaag willen we naar de meest westelijke punt van Europa de "Cabo de Sao Vicente". Dat is een flink stuk rijden dus we zijn al weer redelijk vroeg op pad. Halverwege zijn we van de snelweg afgegaan om een bezoek aan natuurgebied "Laguna da Salgados" te brengen. Het vereiste enig zoekwerk en veel navragen want de toerist wordt het hier niet makkelijk gemaakt om z'n bestemming te vinden. Het natuurgebied heeft zelfs het blad van Vogelbescherming Nederland gehaald want er zijn plannen om een deel ervan op te offeren aan een groot golfterrein. Het gebied bestaat uit een groot meer omzoomd door riet en een duinachtig droog stuk. Er loopt een houten plankier doorheen want er zijn behoorlijk natte stukken. We zagen er welgeteld 1 Purperkoet terwijl dit gebied omschreven wordt als dé plek waar de meeste Purperkoeten te vinden zijn. We hadden er wel weer nieuwe soorten. We hoorden een Rietzanger en zagen een Purperreiger. Verder Hoppen, Roodkopklauwier, Steltkluten, Flamingo's, Kleine Zwartkoppen, Cetti's Zanger en veel Dodaarzen. Uiteindelijk kwamen we uit bij zee en daar hadden we een Grote Mantelmeeuw en 2 Grote Sterns. Op de terugweg naar onze auto spraken we een nederlands echtpaar dat bij Ludo 7 Dwergarenden en ca 80 Grutto's had gezien. Ze verschaften ook info over het tolsysteem van de snelweg en daar werden we niet blij van. Een beetje naïef had ik aangenomen dat in elke auto een tolstasje zat ingebouwd maar die kastjes moet je dus huren en er vervolgens via je creditcard geld in stoppen. Bij elke tolpoort wordt er dan automatisch een bedrag afgeschreven. Wij hadden al aardig wat kilometers via de tolgeweg gereden maar dan wel zonder kastje. Meneer Hoedemans, volgens Jacob heette die man zo, vertelde er nog even gniffelend bij dat de boetes erg hoog konden uitpakken. We were not amused! En dat op m'n verjaardag. We hebben toen ons plan om naar het meest westelijke punt te gaan laten vallen omdat je daar alleen fatsoenlijk via de tolgeweg kunt komen. Via de provinciale wegen zijn we daarna nog maar eens naar Ludo gereden, het gebied vlak bij de luchthaven van Faro. We zagen er een

mottige Dwergarend die gepest werd door een Bruine Kiek. Hij gooide zich telkens op z'n rug en stak dan z'n poten uit naar z'n belager. Er hingen erg veel Ooievaars rond en in een plasje telden we maar liefst 51 Steltkluten. Verder wat Tureluurs, Dodaarzen en Krooneenden. Daarna hebben we na Tavira toch nog maar eens geprobeerd om het reeds eerder genoemde Forte do Rado te vinden en deze keer lukte het wel via de afslag "Industria Commercial". In een blubberige zoutpan stond een enkele Flamingo en rond het fort zaten Kleine Zwartkoppen en Leeuweriken en onze 102^e soort: Kneutjes. Vandaag dus weer 5 nieuwe pietjes er bij. We zijn daarna weer richting Monte Gordo gereden om na

aankomst weer het avondritueel aan te vangen te weten: verslagje schrijven, boodschapje doen, borrelen en klaarmaken voor de avonddis. De keuze viel nogmaals op het indische restaurantje want dat was ons zeer bevallen. Dit keer ging ik voor de hete lamscurry en het was wederom een feestje!

Vrijdag 12-04

We staan op met een strakblauwe lucht maar eenmaal op weg naar Mertola trekt het snel dicht en in de bergen komen we zelfs in de mist terecht. Dat kunnen we niet hebben want vandaag staat een bezoek aan een Trappenreservaat op de agenda. We hopen er maar het beste van. Onderweg horen we een Winterkoning en op de vangrail in een bocht laat een Rode Patrijs zich fraai zien. Een stukje verder vliegen er 2 alarmerend op. Bij een brug waar we vorige keer Rots- en Roodstuitzwaluwen hadden zagen we ze nu ook weer evenals Huiszwaluwen. Overall horen we nu Nachtegalen en zien we 10-tallen Blauwe Eksters. De soort doet het erg goed in het zuiden van Portugal. Na Mertola gaan we richting Castro Verde. Enkele kilometers voor het reservaat ligt een meer langs de weg en hier zagen we een Bonte Vliegenvanger. Weer wat verder zijn we een landweggetje in gereden en hier zagen we

onze eerste Trappen. 7 ♀♀ Kleine Trap vlogen de weg over en we zagen 1 ♂ in prachtkleed paraderen. Erg fraai beest met z'n zwarte opgezette hals. We zijn toen wat verder gereden en op een verhoging in het terrein hebben we ons vervolgens geïnstalleerd. De foto geeft een indruk van het

terrein. Het is een licht golvend kaal gebied met hier en daar een boomgroepje. In dat hele onmetelijke gebied waren deze Koeien de enige bewoners leek het maar gaandeweg begonnen we overal Trappen te zien. Het blijven schuwe beesten maar toch lieten zich soms groepen van wel 35 exemplaren

zien. Vooral de mannetjes zijn een sensatie. Met opgerichte staartveren pronken ze rond de vrouwtjes die doen of het ze allemaal niet boeit. Vanachter gezien snap je dan waar de term "schuimbad" van afkomstig is. We zagen overwegend Grote maar toch ook wel zo'n 5 Kleine Trappen. Die vallen natuurlijk minder op dus over absolute aantallen is weinig te zeggen. Het fotograferen is een crime. De beesten houden een flinke afstand en de lucht trilde van de warmte. De mist was helemaal opgetrokken en we waren blij dat we zonnebrandolie mee hadden genomen! Toen we ons een tijdje vergaapt hadden aan de Trappen gingen we op zoek naar ander snoepgoed. Dat was in ruime mate voorhanden.

We hoorden Kwartels roepen en zagen Bruine en Grauwe Kieken zowel mannen als vrouwen. Uiteraard zaten er in het gebied Kuif- en Veldleeuweriken maar ook Kalanders. Een exemplaar werd door een Slechtvalk belaagd maar gelukkig voor het beestje was het maar een spelletje. Het gaf ons de gelegenheid om z'n zwarte ondervleugels en lichte achterrand goed te zien. Blijkbaar lag er ook iets heel erg doods in de vlakte want er cirkelden 5 Vale Gieren naar beneden en die joegen 6 Raven die al op het lijk zaten, weg. Af en toe vlogen er ook Trappen langs en dat is erg indrukwekkend: wat een grote beesten. Verder zagen we er nog Buizerd, Rode en Zwarte Wouw, 2 thermiekende Dwergarenden, 2 ♂♂ en 1 ♀ Blauwe Kiek en 1 Torenavalk. Na zoveel moois realiseerden we ons dat we eigenlijk nog niet eens in het reservaat zelf waren. We zijn dus nog een stuk doorgereden en tegenover het dorp San Marcos zijn we het eigenlijke reservaat ingereden. Ook hier weer een schitterend schouwspel van paraderende Grote Trappen. Toen een grote groep langsvloog liet ik het tellen aan Jacob over en pro-

beerde ik de groep te fotograferen. Jakob kwam aan 51 vogels en ik had een paar plaatjes. In totaal hebben we minimaal 125 Grote Trappen en zo'n 15 Kleine gezien over de dag. De zon begon op een

zeker moment lekker te branden en daarop hadden blijkbaar een heleboel rovers en aanverwanten gewacht want in een thermiekbel telden we 20 Vale Gieren, Dwergarenden waaronder 2 lichte fase en aardig wat Kleine Torenvalken. Die hadden hun basis in een soort schuurtje waar een heleboel holtes waren uitgespaard waardoor ze ruimte boden aan een kolonie Kleine Torenvalken. Minimaal 10 holtes bleken bezet. Wat later zagen we nog een paartje Grauwe Kiek langskomen. Het mannetje was mooi blauw en was zo dichtbij dat we de donkere vleugelstreepjes weer mooi konden zien. Al met al werd het een onvergetelijke dag. Op de terugweg zijn we nog even gestopt bij een verkeersslachtoffer waarvan ik niet wist dat ie ook in Portugal voorkwam. De opletende toeschouwer herkent hier toch zeker meteen een onfortuinlijke Mangoest in? We pikten ook nog een zingende Heggenmus mee en onderweg zagen we al met al nog ca 10 Rode Patrijzen. In één geval moesten we nog min of meer om het suffe beest heensturen om hem niet te pletten. De afsluiter van de dag was een Kauwtje in Villa Real wat de score van deze dag brengt op 15 nieuwe soorten en de totaalscore brengt op 118 stuks. Het gaat de goeie kant op. Gegeten hebben we die dag bij een vlaamse portugees of een portugese vlaming, daar wil ik af zijn. Een compleet menu van soep, hoofdgerecht (ik had vis), ½ liter wijn, toetje, koffie met een likeurtje ten bedrage van € 10.= Een lekkere en bijna gratis afsluiting van de dag.

Zaterdag 13-04

Na het ontbijt zijn we eerst naar de pier van Villa real de San Antonio gegaan. We hadden die vanaf het strand ver in zee zien steken en waren benieuwd of daar nog wat te halen viel. Dat bleek idd het geval. De pier ligt aan de westzijde van de monding van de grensrivier, de Guadiana. Op een zandbank aan de spaanse kant zaten Alies, Geelpootmeeuwen en er vlogen wat Dwerg- en Grote Sterns rond. Zelfs op die grote afstand zijn die Sterns makkelijk te herkennen door hun typische fourageergedrag. De Dwergsterns bidden wat vlinderig terwijl de Grote Sterns hun snavel tijdens het vliegen gehoekt naar beneden houden. Zo, dit was een lesje Sternherkenning voor leken! Langs het strand vlogen enkele Scholeksters. Er was opene ook wat reuring rond een groepje Geelpootmeeuwen. Er vloog een erg donkere vogel in het groepje mee die beurtelings getackeled werd of zelf de aanval koos. Bij het wenden en keren zagen we witte vleugelvlekken, lichte keel en buik en zwarte kopkap. Het werd helemaal duidelijk toen we lepelvormige middelste staartpennen zagen. Op deze plek hadden we zeker geen Middelste Jager verwacht. Daarna zijn we doorgereden naar de zoutpannen van San Antonio. We waren daar ook al de eerste dag geweest en ook deze keer was het

er goed toeven. We zagen of hoorden onze zesde Kuifkoekeek, Rode Patrijzen, Grote Sterns, roepende Steenuiltjes en onze eerste nog zacht roepende Wielewaal. En overal weer de zingende Graszangers. Wat verder in het gebied

diende zich ook de partner van de Kuifkoekeek aan en dat was nr 7. Op een dijkje zaten 4 Audouins Meeuwen maar van de kolonie van 2008 toen ik hier met Kees was, was niks meer over helaas. Iets verder wilden 4 Bijeneters, waarvan ik er hier 2 weergeef, wel even poseren en Jacob ontdekte onze eerste gewone Tapuit. De rest van de vogelbevolking is zo langzamerhand bekend: Hoppen, ca 60 Flamingo's, 2 Oeverlopers, Steltkluten, Bergeenden, Geelpoot- en Kokmeeuwen, Kluten en een Roodkopklauwier en natuurlijk onze schreeuwende Kuifkoekeeken. Na dit leuke bezoekje zijn we nogmaals gaan kijken in het natuurgebied bij Castro Marim. Het aardige van de lokatie van ons hotel is dat je midden in de natuurgebieden huist en

het is hooguit 10 minuten rijden naar de verschillende natuurgebieden. In genoemd gebied zagen we dit keer 14 Krooneenden (allemaal Mannetjes), 14 Tafel-eenden, 15 Lepelaars, Kleine Zwartkoppen, 1 Raaf, 8 Zwarte Ruiters en erg ver weg Zilverplevieren en een boel ander water- en steltlopergrut. Op een schuurtje ontdekten we een Steenuiltje dat even later vervangen werd door een koppeltje Torenavalk. In het meertje voor het bezoekerscentrum vlogen 2 Witwangsterns en er in dobberden en doken Dodaarzen, Meerkoeten en Tafel-eenden. Boven ons patrouilleerde een Slangenarend en in een boom zongen Roodborsttapuit en Iberische Gele Kwik. De beide Roodstuitwaluwen waren ook nog present en hadden de gekke gewoonte om door een nauwe doorgang van het bezoekerscentrum te scheuren.

Eerst dachten we dat ze daar aan een nest bouwden maar zo hard als ze er aan de ene kant ingingen zo hard kwamen ze er aan de andere kant ook weer uit. Of het er mee te maken had weet ik niet maar

eentje had er een afgebroken staartpen. Aan de kleur blauw van de foto's is trouwens wel af te lezen hoeveel mazel we hadden met het weer. De zonnebrandolie voorzag in een grote behoefte en werd kwistig op onze bleke ledema-

ten gesmeerd. Hierna hebben we nog even bij een al eerder bezocht zoutpannetje gekeken waar flinke aantallen Krombek-, Bonte-, Kleine- en Drieteenstrandlopers zaten. Verder Strand- en Bontbekplevieren en enkele Tuutjes en Groenpoten. De Steltkluten noem ik maar niet eens meer want die vormen hier een plaag. Daarna redelijk vroeg op huis aan gegaan. Even lekker het stof afspoelen, scheren, boodschapje doen, borrelen, verslagje schrijven en gewoon vanaf ons balkon doorgaan met vogelen. We zagen buiten de alom tegenwoordige Geelpootmeeuwen nog een groepje van 6 Blauwe Reigers en een Zwarte Wouw. Gegeten hebben we bij een pizzaboer en het was weer lekker.

Zondag 14-04

Alweer de laatste volle dag. Na het ontbijt zijn we met wederom stralend weer nog maar eens een keertje richting noord gereden. We wilden nog wat "berg en dal" vogels scoren maar dat liep in eerste instantie niet zo soepel vanwege de beroerde bewegwijzering. Uiteindelijk kwamen we uit in een dorpje genaamd Almado do Ouro en dat ligt aan de Guadiana. Na enig klim en klauterwerk waarbij ik nog een Teek van me af moest rukken, kwamen we terecht op een hoog gelegen punt wat een fraai uitzicht bood op de rivier, het dorp en de omliggende boomgaardjes en akkertjes. Een Dwergarend lichte fase loodste ons ongewild naar de klapper van de dag: een adulte Steenarend. In de felle zon lichtten z'n kop en schouderpartijen goudachtig op en nu snap ik ook waarom de engelanders dit beestje "Golden Eagle" noemen. Nu ik het toch over die nationaliteit heb: opvallend is de afwezigheid van die lieden. Meestal zijn de britten ruim vertegenwoordigd in vogelaarskringen. Er waren sowieso al erg weinig vogelaars. Meestal waren we alleen op de mooist denkbare plekjes. Niet erg trouwens. Maar nu terug aan het werk. De verdere pietjes die we hier zagen waren: Cetti's Zanger, Putters, Nachtegalen, Huismussen, Klapekster, Blauwe Eksters, Kleine Zwartkoppen, Merels en Grasangers. Vervolgens zijn we nog maar eens gaan kijken in het gebiedje bij Castro Marim omdat je daar vanonder beschaduwde picknickplekjes (vanwege de knetterende zon) de omgeving kunt bekijken. Als nieuwe soort hadden we er deze keer een roepende Waterral en tussen het vee wat er in het kweldergebied rondloopt telden we minimaal 35 Iberische Gele Kwikken. We zijn daarna wat vroeger naar huis gereden omdat we bij de autoverhuurder bevestiging wilden hebben over het afhandelen van onze illegale tolkilometers. Dit keer trof ik een portugees die goed engels sprak en hij bevestigde het verhaal wat ik eerder al van enkele nederlanders had gehoord: als je binnen een week je verkeerszonden opbiecht heeft dat geen consequenties. Je gaat naar het postkantoor en aan de hand van het kenteken wordt in de computer gezocht naar het verschuldigde bedrag wat openstaat. In ons geval bleek dat de volgende dag € 11,70 te zijn. Vreemd dat die informatie niet standaard door de au-

toverhuurder of reisbureaus gegeven wordt. In feite is deze manier van tol betalen ook nog eens verreweg het goedkoopst. Je hoeft geen tolkastje te huren en borg te storten. Bovendien zou het zo zijn dat je het deposito wat je in het kastje moet storten middels je creditcard, kwijt bent als je het niet helemaal opmaakt. Aan toekomstige portugalgangers: doe er je voordeel mee. Na dit inforondje hadden we nog tijd en zin om nogmaals naar de pier in San Antonio te rijden waar we dit keer op zee zeker 2 verschillende Middelste Jagers hadden. Terwijl de ene in het water lag zagen we de ander dollen met een stel Geelpoten waarbij het steeds de vraag was wie nou achter wie aan zat. We hebben in ieder geval weer heel fraai de witte vleugelvlekken en lepeltjesstaart gezien. Verder hier Jan van Genten, Aalscholvers en Grote Sterns. Helaas geen Kuifaalscholvers. We zullen het deze reis moeten doen met Kuifkoekoeken en Kuifleeuweriken. Later terug bij ons appartement ontdekten we dat onze overbuurman vanger of handelaar was van zangvogels. Hij was op z'n dakterras druk in de weer met kooitjes met daarin paniekerige Sijsjes, Putters, Kneutjes, Eurokanaries en Groenlingen. Deze laatste soort heb ik nog niet vermeld maar is hier alom tegenwoordig in tegenstelling tot z'n neef de Vink want die zullen we deze reis niet zien of horen. We hebben onze frustratie hierover weggeborreld en waren onderwijl getuige van een alleraardigst stukje volkstoneel. Ons puberbuurmeisje kwam ietwat laveloos thuis van een zondagmiddagbezoekje en ging vlak voor ons balkon vorsteljk over haar nek waarbij ze kwistig over haar schoentjes sproeide. Lieve lezer blijf je d'r even bij? Een hond zag z'n kans schoon en slobberde de gratis maaltijd weer netjes op nadat de gulle geefster zich strompelend een weg naar huis had gezocht. Je maakt wat mee hier. Ik kan iedereen een verblijf in dit hotel aanraden, je verveelt je er zelden. We hadden van dit schouwspel behoorlijk honger gekregen en hebben die vervolgens gestild bij onze portugees/vlaamse horecaffer. Voor pizza en compleet menu inclusief drank en koffie toe moesten we weer diep in de buidel tasten want met fooi mee betaalden we € 22,= met z'n 2tjes. Als laatste nog het scorebord: na vandaag staat de teller op precies 130 soorten.

Maandag 15-04

Na een aangename nachtrust (Jacob snurkte vannacht niet) zijn we na het ontbijt eerst naar het postkantoor gegaan om onze snelwegzonden uit te wissen. Daarna zijn we nog een uurtje naar de pier van San Antonio gegaan omdat we pas 'smiddags om even na vieren zouden worden opgehaald voor onze terugvlucht. We harkten er toch nog weer 3 nieuwe soorten bij elkaar. In 3 groepen zagen we laag over zee in totaal ca 50 Zwarte Zeeenden vliegen en op de reeds eerder genoemde zandbank aan de spaanse kant telden we zo'n 45 Rosse Grutto's. Op de terugweg zagen we een erg groen zangertje in de top van een laag struikje op de pier zitten. Hij had een groengrijze rug en effen vleugels dus geen vleugelstrepen. M'n eerste indruk was Spotvogel maar omdat die hier vervangen wordt door de Orpheusspotvogel kwam dit zangertje de eer toe van heksesluiter van een mooie soortenlijst te weten nummertje 133. Het arme beestje was weinig rust gegund want hij werd onmiddellijk belaagd door een zwerfkat. Gelukkig was ie nog alert genoeg om te voorkomen dat dit verslag dramatisch zou moeten worden afgesloten. Toen zat het er toch echt op. Na thuiskomst hebben we de auto teruggebracht en de koffers ingepakt want om 12.00h moesten we van de kamers af zijn. Daarna zijn we op de boulevard eerst maar eens koffie gaan drinken en omdat we alle tijd hadden zijn we nogmaals gaan zoeken naar Kameleons in het bosgebiedje wat ons door een Tukker was getipt. Hij had er eentje recent gefotografeerd in een Mimosastruik. 3x ls scheepsrecht maar dan wel in het negatieve want ook dit keer moesten we het bosje gedesilluseerd verlaten helaas. We hebben daarna nog wat op een bankje met uitzicht op zee gehangen waar we nog Drieteentjes en Jan van Genten zagen. Tegen vieren zijn we richting hotel gelopen en keurig op tijd stond de afhaalbus voor de deur. Onderweg waren nog wat Kieken te zien maar dat waren toch wel echt de laatsten. Na inchecken en veiligheidscheck hebben we onze honger gestild met een hamburger in een fastfoodgelegenheid. Met een colaatje voor de een en een biertje voor de ander waren we dik 20 euro kwijt. We waren weer terug in de beschaving! Het vliegtuig vertrok keurig op tijd en eveneens keurig op tijd landden we 'savonds rond 11.15h op Schiphol. De broer van Jacob was zo vriendelijk om ons op te halen en rond 00.30h werd ik voor m'n huis afgezet. Bedankt voor de service en Jacob jij bedankt voor het prettige gezelschap. Ik vond het een supertrip.